

paa den gamle Vranglære om én Moral for Mænd og én for Kvinder.

Kan en Kvinde med alle disse Forbehold finde sin Plads indenfor et af de bestaaende Partier, ja, maaske endog faa dette Parti til at opstille sig som sin Kandidat, da saa meget desbedre; det vilde være den aller simpleste Løsning af Spørgsmaalet; men skulde det vise sig, at hun ikke kan det, at kun saadanne Kvinder kan trives indenfor Partierne, som gaar paa Akkord med Kvindesagens Idé, forfuser den og ved given Lejlighed forraader den, da maa D. K. ikke vise den Tanke fra sig, at skabe en ny Delingslinie, som kan omfatte de Mænd og Kvinder, som bekender sig fuldt og helt til Kvindesagens Idé. Thi D. K. har ingensomhelst Pligt til at opretholde de bestaaende Partier, det har tværtimod en Pligt til at omforme dem saaledes, at Kvindesagen kan rummes i dem. Der er rigtignok et gammelt Ord, som siger, at man skal ikke komme ny Vin paa gamle Læderflasker; thi naar den unge Vin gærer, sprænges Læderflasken, og Vinen spildes. Hvis de bestaaende Partier i Tidens Løb er blevne saadanne gamle Læderflasker, at de ikke kan udvide sig og rumme Kvindesagens Idé, saa hører Kvindesagen ikke hjemme der, men maa se sig om efter nye Læderflasker, som kan rumme denne Idé. Jeg tvivler ikke om, at Kvinderne vil blive nødtte til at dele sig efter Anskuelser, saaledes som Mændene har gjort, men det behøver ikke nødvendigst at være efter netop de samme Delingslinier, som skilte Mændene for omkring en Menneskealder siden. Kvindebevægelsen betegner i Øjeblikket det sidste og yderste Fremskridt, ingen anden Reform i den ny Grundlov kan tilnærmelsesvis sammenstilles med den, at Kvinderne, de hidtil stumme, har faaet Mæle. Men om Kvinderne blot skulde have faaet Mæle for at sværge til det bestaaende, det vilde jeg finde højst beklageligt, ja ganske bagvendt. D. K.'s Op-gave i Fremtiden kan derfor ikke blive at paalægge sine Medlemmer som en Pligt at melde sig ind i et af de bestaaende Partier, men at paalægge dem, hvad enten de staar indenfor Partierne eller udenfor Partierne at holde Kvindesagens Idé i Ære. Enhver Kvinde, som forpligter sig her-til, og sidder inde med de fornødne Evner, kan D. K. give sin anbefaling som Valgkandidat, enten hun kun stiller sig paa D. K.'s Program eller tillige paa et andet Partis Program.

Fællesstyrelsen fraraader bestemt D. K.'s Medlemmer i Øjeblikket at danne en politisk Nydeling, vi maa først se, hvor langt vi ad den fredelige Forhandlings Vej kan komme med de gamle Delinger. Men dermed være ikke sagt, at D. K. tilraader sine Medlemmer at slaa enhver Tanke af Hovedet om at skabe en politisk Nydeling. En Statsmand har engang sagt om et politisk Spørgsmaal: Tænk altid derpaa, tal aldrig derom. Netop saaledes bør D. K. forholde sig til Spørgsmaalet om et Kvindeparti, hvorved jeg altsaa forstaar, ikke et Parti af Kvinder mod Mænd, men af Mænd og Kvinder samlede hovedsagelig om Kvindesagens Program. — Et saadant Parti er vor Reserve for det Tilfældes Skyld, at alle andre Veje slaar fejl. Sikrer vi ikke Kvinde-sagen denne Reserve, udleverer vi den med det samme.

Saa er der endnu et, jeg vil lægge Medlemmerne paa Hjærte med Hensyn til Kvinders Forhold til de bestaaende Partier. Vi har ingen, Fortid sammen med dem, og vi er derfor ikke bundne til Fortidens Aftaler. Vor politiske Historie baade i og udenfor Partierne begynder d. 5. Juni 1915 og ikke en Dag før. Kun ved at holde os dette for Øje, og ved at blive Kvindesagens Idé ubrydelig tro, vil vi være i Stand til at give Samfundet den nye Indsats, den unge styrkende Vin, som vi alle sammen af vor dybeste Trang ønsker at give det. Derfor:

Se frem og ej tilbage, hvad højest
Du attraar,
Maaske dog engang under Solen Du
naar.

Gyrithe Lemche.

Kvinders Stemmeret i Staten New York.

En Samtale med Mrs. Chapman Catt.

—
Paa 20de Sal i Nr. 303 paa Fifth Avenue i New York har New York Statens Kvindevalgrets-Kampagne sit Hovedkvarter. I en lang Række Kontorlokaler, ikke mindre end 13, sidder der Kvinder og arbejder Dag efter Dag, fra Morgen til Aften, paa det ene: at gøre alt, hvad der staar i menneskelig Magt, alt, hvad der staar i Kvinders Magt, for at bære Sejren hjem her i Staden New York i dette Aar.

— Den 2. November er den store Dag, da Kvindevalgretsspørgsmaalet

skal for de enevældige mandlige Vælgere her i denne Stat; 1 Million 900,000 Mænd skal den Dag afgive deres Stemme for eller imod Kvindernes Valgret. —

Og i Centrum af denne Virksomhed sidder Amerikas populæreste Kvinde, den over alt i Verden, ogsaa i Danmark, meget beundrede og meget elskede *Carrie Chapman Catt*.

Da Valgrets-Kampagnen her blev besluttet, valgte man hende til dens Præsident. Saare naturligt. Hvem bedre kunde man faa? Hun er den fødte Leder; det ved enhver, der har fulgt hendes Arbejde som den internationale Kvindevalgrets-Alliances Præsident.

Elevatoren har baaret mig op igennem de 20 Etager (i mit stille Sind takkede jeg Elevatorens Opfinder, at jeg slap for at gaa ad Trappegangen. Dog vilde der vel næppe være bleven bygget 20—30 Etagers Huse, om ikke Elevatoren først havde eksisteret), og nu sidder jeg i et stort, lyst Kontor, hvorfra en glimrende Udsigt ud over Tage, Taarne og Broer; herop naar Gadernes Larm ikke; det er da en god Ting ved Skyskraberne. Paa alle Vægge hænger Kort og Planer; paa Børde, Stole og Gulv dynger Tryksager sig op; midt paa Gulvet et Kæmpe-Arbejdshord fyldt med Papirer. Her er Centrum, hvorfra alle Traade løber ud, og her sidder Mrs. Chapman Catt, som den travleste midt i al Travlheden og dog saa uforstyrrelig rolig. Intet kan forstyrre hendes Ligevægt eller den Stilhed, som altid og uforanderligt fra Aar til Aar er over hende; Mennesker kommer og gaar, Spørgsmaal stilles uophørligt til hende; Afgørelser afkræves hende hvert Øjeblik. Men hun taber ingen Sinde Taalmodighed; hun ser paa alt og alle med samme rolige, milde Blik, taler langsomt og vel overvejet, er lige venlig — næsten kærlig, over for alle.

— Hun begynder vor Samtale med at bede mig bringe hendes varmeste Lykønskninger til de danske Kvinder.

»Det var mig en stor Skuffelse, om end ikke nogen Overraskelse, da Krigen, der standsede saameget af Verdens gode og nyttige Arbejde, ogsaa standsede Grundlovssagen i Danmark. Det var mig derfor ogsaa en stor og glædelig Overraskelse, da den kom i Gang igen i Marts. Ikke blot, om end først og mest for Kvindevalgrettens Skyld, men ogsaa fordi det gjorde godt at se, at der